

22 660

Conferentie van commissies voor Europese aangelegenheden uit de parlementen van de lidstaten van de EU en van een delegatie uit het Europees Parlement

Nr. 24

VERSLAG

Vastgesteld 22 juni 2004

Op 19 en 20 mei 2004 heeft in Dublin de 31ste bijeenkomst van de conferentie van commissies voor Europese aangelegenheden uit de nationale parlementen van de lidstaten van de Europese Unie en van een delegatie uit het Europees Parlement, naar de afkorting van de Franse naam veelal als Cosac aangeduid, plaatsgevonden. Aan deze conferentie hebben als waarnemers ook delegaties uit de nationale parlementen van de drie kandidaat-lidstaten van de Unie en van Oekraïne deelgenomen. De Nederlandse delegatie naar deze conferentie bestond uit de leden Van der Linden (delegatieleider Eerste Kamer) en Broekers-Knol uit de Eerste Kamer, en Dijkma (delegatieleider Tweede Kamer), Van Dijk en Timmermans uit de Tweede Kamer.

Inleidingen minister van buitenlandse zaken Cowen en coördinator voor terrorismebestrijding De Vries

De Ierse minister van buitenlandse zaken **Cowen** herinnerde eraan dat de uitbreiding van de Unie op 1 mei van dit jaar in vele landen met groot enthousiasme is gevierd. Op dat enthousiasme zou moeten worden voortgebouwd. De burgers zouden meer bij Europa moeten worden betrokken. Parlementen kunnen daar aan bijdragen door meer in het openbaar over Europese aangelegenheden te vergaderen.

Minister Cowen zei ernaar te streven de ontwerp-grondwet nog onder het Ierse voorzitterschap af te handelen. De discussies in de IGC over het ontwerp-verdrag zijn weer opgepakt, en het streven is de tekst te verduidelijken en toegankelijker te maken. Er zijn veel amendementen ingediend, maar de essentie van de tekst is niet veranderd: besluiten moeten op een gemakkelijkere manier genomen kunnen worden; duidelijk moet zijn waar de verantwoordelijkheden liggen; het Europees Parlement gaat een grotere rol spelen; het handvest van de grondrechten wordt onderdeel van het verdrag; er is een protocol betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit; bevoegdheden van de nationale parlementen worden vastgelegd; ze krijgen onder meer de bevoegdheid een gele kaart te trekken. Er is nog geen consensus, er zijn nog op te lossen punten, zoals de stemverdeling in de Raad, maar er is politieke wil om er op de top in juni a.s. uit te komen.

Na minister Cowen kreeg de coördinator voor terrorismebestrijding van de EU, de heer **De Vries**, het woord. Hij heeft opgemerkt dat terrorisme de waarden ontkent waarop de EU is gestoeld. Er is niets dat terrorisme kan rechtvaardigen. In Ierland, Spanje en Groot-Brittannië zijn in de laatste 30 jaar meer dan 5000 doden gevallen als gevolg van terrorisme. Het risico van nieuwe terroristische aanslagen is groot, iedereen is kwetsbaar. Alles moet worden gedaan om terrorisme aan te pakken. Het moeras waarin terrorisme groeit en bloeit, moet worden droog gelegd. De rechten die terroristen willen vernietigen, moeten worden beschermd. Als dat niet gebeurt, winnen zij de strijd.

De heer De Vries kwam tot de conclusie dat contra-terrorisme nu een essentieel onderdeel van het buitenlands beleid vormt. Contacten met gelijkgestemde landen zijn belangrijker dan ooit tevoren. Veiligheidsdiensten, politie en rechterlijke macht moeten meer dan vroeger informatie uitwisselen; spreker zal met voorstellen komen om dit te bevorderen. Verder zijn wet- en regelgeving nodig, zoals het Europese arrestatiebevel. De grensoverschrijdende samenwerking moet verbeteren, een voorstel daartoe is nog niet door alle lidstaten is geratificeerd. Hij streeft ernaar tijdens de komende drie voorzitterschappen in samenwerking met de Hoge Vertegenwoordiger een «roadmap» van wetgeving op te stellen die het gehele proces van voorstel van de Commissie tot de implementatie zal omvatten. Die «roadmap» zal de Raad, en de parlementen die de leden van de Raad controleren, kunnen helpen. Het voorstel tot de roadmap zal aan de Europese Raad in juni worden voorgelegd. Spreker zei dat de nationale parlementen een belangrijke rol spelen. Hij riep de nationale parlementen op voorstellen inzake terrorisme-bestrijding snel te behandelen.

In de op deze inleidingen volgende discussie heeft de heer **Van der Linden** gezegd de toetreding van tien nieuwe lidstaten tot de EU niet als een probleem maar als een gunstige ontwikkeling te zien. Op die manier zou het ook aan de burgers moeten worden gepresenteerd. Het vrije verkeer van personen zou ook voor de werknemers uit die landen moeten gelden; het is verkeerd dat aan hen nu beperkingen zijn opgelegd. Met anderen had spreker de indruk dat in de IGC de laatste dagen nieuwe problemen zijn ontstaan, waarbij hij het handvest als voorbeeld nam. Vorig jaar is daar uitgebreid over gesproken, eerst in een Conventie-werkgroep, daarna plenair in de Conventie en tenslotte in de IGC. Die besprekingen hebben tot een compromis tussen regeringen en parlementariërs geleid. Nu wordt de discussie over het handvest heropend. De heer Van der Linden zei niet in te zien waarom de tekst nu geamendeerd moet worden en hij vroeg minister Cowen die amendementen niet te accepteren. Als dat gebeurt, dreigt een doos van Pandora te worden geopend.

Minister **Cowen** herhaalde dat er nog geen consensus was bereikt over de ontwerp-grondwet. Consensus kan niet worden opgelegd, daarom is discussie nodig. Ierland wil op de top in juni geen onderwerpen aan de orde stellen waarvan de discussie nog niet is afgerond. Het streeft ernaar met een tekst te komen waarvan kan worden aangenomen dat iedereen ermee kan instemmen. Inzake het probleem van de stemverdeling in de Raad was spreker van mening dat een dubbele meerderheid de enige oplossing is. Tenslotte herinnerde hij eraan dat Ierland vóór de toetreding een arm land was, waarvan elk jaar een deel van de bevolking emigreerde omdat er geen werk was. Dat is niet meer zo. De samenwerking in de EU is Ierland zeer ten goede gekomen. Samenwerking tussen de lidstaten de EU is een goede zaak, die de landen verder kan helpen. De Europese Unie heeft voor haar lidstaten voor vrede, veiligheid en welvaart gezorgd; het verdrag kan dat alleen maar verbeteren.

Onderzoek van EU-aangelegenheden in overeenstemming met het protocol over de rol van de nationale parlementen bij het Verdrag van Amsterdam

De Ierse voorzitter Mitchell leidde dit onderwerp in met een verwijzing naar de discussie die heeft plaatsgehad tijdens de vergaderingen van de Trojka, de voorzitters van commissies voor Europese aangelegenheden uit de nationale parlementen van de lidstaten en toetredende staten van de Europese Unie en de voorzitter van de commissie voor constitutionele zaken van het Europees Parlement en de vergadering van de werkgroep op 19 februari 2004 in Dublin.

De heer Larsen-Jensen (Denemarken) riep op tot het opzetten van een systeem voor interparlementaire samenwerking bij de toekomstige invulling van de subsidiariteits- en proportionaliteitstoets. Hij stelde voor om een werkgroep op te richten die voorstellen zou moeten gaan doen voor de invulling van deze samenwerking. Dit voorstel werd niet overgenomen.

De heer **Van Dijk** deelde mee dat in Nederland een Gemengde commissie toepassing subsidiariteit is ingesteld ter anticipatie op de nieuwe Protocollen inzake de rol van de nationale parlementen en de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid. Hij deed kort verslag van de werkzaamheden van die commissie en maakte onder meer melding van de resultaten van het onder de parlementen van de lidstaten van de EU uitgezette ECPRD-onderzoek naar de thans bestaande gebruiken in de lidstaten en de, na inwerkingtreding van de nieuwe Protocollen, mogelijk toekomstige werkwijze. Voorts deelde hij mee dat de Nederlandse delegatie de subsidiariteitstoets wenst te agenderen voor de plenaire COSAC-vergadering van 22–23 november 2004 in Den Haag.

Met verwijzing naar de bijdrage van de heer Van Dijk merkte de heer Roth (Duitsland) op dat de toekomstige subsidiariteits- en proportionaliteitstoets de belangstelling voor Europese zaken binnen de nationale parlementen hopelijk zal vergroten. Hij stelde dat de halfjaarlijkse rapportages van het COSAC-secretariaat zich zouden moeten richten op de behandeling van Europese onderwerpen binnen de nationale parlementen. Voorts achtte hij COSAC een goed forum voor interparlementaire samenwerking.

De Lissabon-agenda – Europees concurrentievermogen in een geglobaliseerde wereld

Van Ierse zijde was vooraf een document verspreid, waarin werd vastgesteld dat Europa in de komende jaren het hoofd moet bieden aan twee uitdagingen: een gebrek aan concurrentievermogen vergeleken met de Verenigde Staten, en de vergrijzing van de bevolking van Europa. Het antwoord van de Europese Raad in 2000 in Lissabon was het voornemen Europa tot de meest concurrerende kennis-economie in de wereld te maken, die duurzaam economisch kan groeien en meer en betere banen en een grotere sociale cohesie kan genereren. Daaruit is de Lissabon-agenda voortgevloeid, met een breed pakket beleidsmaatregelen inzake macro-economische beleid, de informatiemaatschappij, innovatiebeleid, ontwikkelingsbeleid, de gemeenschappelijke markt, onderwijs, werkgelegenheid, sociale bescherming, milieu. De implementatie zou zowel door Europees als nationaal beleid moeten plaatsvinden. Nu, vier jaar na Lissabon, overheerst echter een gevoel dat de vooruitgang die mocht worden verwacht, niet is bereikt, en dat «commitments» van de lidstaten niet zijn waargemaakt.

Tijdens de discussie heeft de heer **Timmermans** opgemerkt dat de Lissabon-agenda een helder document is. De situatie is dat, wanneer de Lissabon-agenda met een recept wordt vergeleken, de patiënt weigert het voorgeschreven geneesmiddel in te nemen. Het schort de Lissabon-agenda aan de implementatie. Zo ontbreekt in verschillende landen, waaronder Nederland, een beleid tot implementatie van de Lissabon-agenda. Van verschillende landen is de nationale schuld veel te hoog, zodat veel geld als gevolg van die schuldenlast opgaat aan rentebetalingen. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid is zeer kostbaar. Al het geld dat daaraan wordt uitgegeven, kan niet worden besteed aan nuttige en nodige dingen als onderwijs, onderzoek en ontwikkeling. Dan zijn er de structuurfondsen, die meer geld uitkeren aan rijke landen dan aan arme landen die de middelen zeer nodig hebben. De conclusie is dat de systemen moeten worden veranderd, en daartoe is de inzet van de leden van de nationale parlementen nodig. Nooit eerder is er een zo ambitieuze agenda geweest als de Lissabon-agenda. Maar de burgers geloven er niet in omdat er weinig van de implementatie terecht komt.

De implementatie van de begroting van de EU: parlementair onderzoek en de rol van het Europese Rekenhof

Vooraf had mevrouw Barker, associate professor in accounting aan de Dublin City University, een document ingezonden waarin ze opmerkte dat de mondiale context van financiële verslaggeving, liquiditeitenbeheer, controle en aanspreekbaarheid steeds complexer wordt. In de particuliere sector hebben grote financiële schandalen en faillissementen de zwakke plekken van individuele boekhoudsystemen blootgelegd; in de publieke sector is aan de Europese Commissie opnieuw een accountantsverklaring onder voorbehoud verstrekt.

In de particuliere sector is een trend waarneembaar in de richting van een internationaal systeem van financiële verslaggeving; de Commissie heeft inmiddels haar goedkeuring gegeven aan de *International Accounting Standards*, die in 2005 moeten ingaan. Ook de publieke sector beweegt zich in die richting.

Als gevolg van de recente uitbreiding van de Europese Unie en de mogelijke verdere uitbreiding binnen afzienbare tijd zal de Europese Rekenkamer door 25 en wellicht zelfs meer mensen worden bestuurd. In het kader van de toenemende complexiteit van systemen van financiële verslaggeving, financieel beleid en controle en in het licht van de ontwikkeling in de richting van een internationaal pakket zeer stringente normen, is het absoluut noodzakelijk dat de Europese Rekenkamer zodanig wordt vormgegeven dat efficiënt en effectief en conform de hoogste technische normen op ontwikkelingen kan worden ingespeeld. In het verleden volstond de huidige structuur, maar het is belangrijk dat we inzien dat het verleden achter ons ligt. Er is behoefte aan een andere structuur, die gebaseerd is op competenties en niet op het electoraat; deze structuur moet efficiënt en krachtig genoeg zijn voor deze snel veranderende omgeving waarin hoge eisen gesteld worden aan *corporate governance* en aanspreekbaarheid, aldus mevrouw Barker.

Ter vergadering heeft de Ierse voorzitter Mitchell nog opgemerkt meer aandacht van parlementaire zijde voor «auditing» en «accounting» door het Europese rekenhof en de nationale rekenkamers nodig te vinden. De informatie-uitwisseling zou kunnen worden bevorderd wanneer de parlementen elk een contactpersoon voor deze materie zouden aanwijzen, die samen een netwerk vormen.

In het debat heeft mevrouw **Dijksma** beaamd dat meer discussie nodig is over het onderzoek door parlementen van het gebruik van openbare middelen. Dat onderzoek is een belangrijk instrument ten behoeve van de controle door de burgers. Informatie-uitwisseling kan daarbij behulpzaam zijn. Maar over het voorstel, een netwerk van contactpersonen te vormen, had spreekster bedenkingen. Niet duidelijk is wat zo'n netwerk gaat doen en gevreesd moet worden dat het zal uitmonden in een nieuw reis-circuit. Indien het al tot een netwerk zou moeten komen, zou dat één keer per jaar aan Cosac moeten rapporteren. Aan een nieuw netwerk buiten Cosac om bestaat geen behoefte. Wel is meer samenwerking tussen de rekenkamers nodig. Cosac doet er goed aan die samenwerking aan te moedigen.

De rol van regionale wetgevende assembleeën in de Cosac

In eerdere conferenties is gesproken over voorstellen het mogelijk te maken dat leden van regionale wetgevende assembleeën kunnen deelnemen aan Cosac-conferenties. Bij voorbeeld door één van de zes plaatsen in een delegatie in te laten nemen door een lid van een regionale assemblee of leden van dergelijke assembleeën als waarnemers toe te laten. Over deze voorstellen kon toen geen overeenstemming worden bereikt, en afgesproken is de verdere discussie voor te bereiden door een vragenlijst rond te zenden.

Tijdens de discussie heeft mevrouw **Broekers-Knol** gezegd dat uit de antwoorden op de vragenlijst blijkt dat consensus over deelname van leden van regionale wetgevende assembleeën aan de Cosac-conferenties ver te zoeken is. Er zijn tegenstanders en voorstanders, en onder de voorstanders lopen de meningen over de manier waarop weer uiteen. De Nederlandse delegatie raadt deelname door vertegenwoordigers van regionale wetgevende assembleeën in de Cosac af. Er zijn andere gremia waar de regio's aan hun trekken kunnen komen, bij voorbeeld het Comité van de Regio's. Wel is spreekster bereid delegaties naar Cosac-conferenties, die dat wensen, de ruimte te bieden leden van regionale assembleeën in hun midden op te nemen.

Besloten is de discussie in een volgende vergadering voort te zetten.

Het talenregime in Cosac-vergaderingen

De Nederlandse delegatie is van mening dat, nu de EU 20 officiële talen telt, het om praktische redenen wenselijk is niet langer vast te houden aan het uitgangspunt dat vertolking in alle officiële talen plaats vindt. Het feit dat vertolking in een vergadering over een groter aantal schakels plaats vindt, doet afbreuk aan de kwaliteit ervan. Voorts moet worden gevreesd dat een logistiek gevolg van het handhaven van een volledig talenregime zal zijn dat veel vergaderaccommodaties niet geschikt zullen zijn, omdat de ruimte voor de benodigde tolkencabines ontbreekt. Tenslotte heeft het handhaven van een volledig talenregime forse financiële consequenties voor het gastland. Om die redenen is een discussie geëntameerd om tot een beperking van het talenregime te komen. Ter ondersteuning van dat standpunt hebben de leden van de Nederlandse delegatie zich bij al hun interventies in deze conferentie van het Engels in plaats van het Nederlands bediend.

Het Ierse voorzitterschap had ter voorbereiding van de discussie over dit onderwerp een vragenlijst doen uitgaan. De antwoorden leverden een zeer uiteenlopend beeld op. Sommigen wensten aan het bestaande regime vast te houden. Anderen konden zich verenigen met verandering van dat regime; hetzij in een regime waarbij een ieder alleen in de eigen

taal zou kunnen spreken, hetzij vertolking in een gering, maar nader te bepalen aantal talen.

In de discussie over dit onderwerp bleek dat het klimaat, waarin de discussie werd gevoerd, verbeterd is vergeleken met de discussie in de vergadering van voorzitters in februari jl.

Portugal: geen verandering van het talenregime. Met een beperkt talenregime maak je deelname aan de Cosac moeilijker. Elk land heeft zijn eigen cultuur, taal is daarbij van fundamenteel belang.

Griekenland: handhaving van de gelijkheid van de talen is een waarborg voor de handhaving van de culturen en een garantie voor de erkenning van de bestaande verscheidenheid in Europa. Het afschaffen van het bestaande regime, waarin ieder de eigen taal kan spreken, tast de representativiteit aan. Het EP blijft werken met een volledig talenregime, waarom zou de Cosac dat dan niet doen. De Griekse delegatie is bereid mee te werken aan een regime, waarbij elke delegatie de kosten van vertolking in de eigen taal dekt.

België: De culturele erkenning van de Nederlandse taal in België is het gevolg van een emancipatiebeweging. Iedere gekozen politicus moet in de eigen taal kunnen vergaderen. Dat is een garantie en een blijk van respect voor de eigen cultuur. Het zou onbegrijpelijk zijn wanneer in Europa het gebruik van talen wordt beperkt.

Litouwen is in het verleden enige malen het recht de eigen taal te spreken kwijt geraakt. Het is daarom psychologisch en politiek belangrijk de eigen taal te kunnen spreken. Het gaat om het behoud van taal en identiteit.

Nederland (mevrouw **Dijk**ma): het gaat niet om het belang van een taal of om het behouden van een cultuur, dat is op vele manieren mogelijk. Europa is divers, dat moet het ook blijven en dat staat niet ter discussie. De 25 lidstaten hebben gelijke rechten, maar dat feit levert praktische problemen op. Daarom is het talenregime aan de orde gesteld en is een vragenlijst rondgezonden. Het gaat ook niet om de tolken in deze vergadering, waarvoor spreekster uitdrukkelijk haar waardering uitspreekt. Het gaat erom dat een overlegorgaan als de Cosac effectief en flexibel moet blijven, en het zou een ideale situatie zijn wanneer iedereen een vreemde taal zou spreken. Spreekster wijst op het systeem dat de Raad van Europa hanteert (Engels, Frans, Duits, Italiaans). Daar blijkt het wel mogelijk te zijn te werken met een beperkt aantal talen. Ze stelt voor het talenregime in een bijeenkomst van de voorzitters te bespreken. Haar inzet zal zijn in de volle Cosac in november het systeem van de Raad van Europa te beproeven.

Zweden: spreken is al moeilijk genoeg. Om begrepen te worden is het nodig je in de eigen taal te kunnen uitdrukken. Een beperking van het aantal talen zal ertoe leiden dat sommigen niet meer kunnen meedoen aan een vergadering als deze.

Tsjechië: Er is nu een recht op alle talen, dat is iets waarvan je kunt afzien. Is bereid mee te werken aan een systeem van kostenverdeling, Ziet twee mogelijkheden daartoe: door zelf voor tolken te zorgen, en door de kosten om te slaan.

Slovenië: voorkeur voor het huidige regime, zou met tegenzin bereid zijn mee te werken aan een regime met twee of drie talen. Spreker verwijst naar Animal Farm, geschreven door George Orwell; iedereen is gelijk maar sommigen zijn gelijk. Elk ander regime dan het huidige komt erop neer dat vertegenwoordigers van kleine volken een vreemde taal moeten spreken.

Duitsland: In een groter geworden Europa moeten we proberen de efficiëntie te behouden. Dat geldt ook voor de Cosac, dat het regime van de OVSE (Engels, Frans, Duits, Italiaans, Spaans) zou moeten overnemen. Als dat zou gebeuren, zou elke delegatie eigen tolken moeten kunnen meenemen.

Oostenrijk: Uitgaan van gelijkheid, en vervolgens andere argumenten

meewegen: aanwezigheid van actieve en passieve talenkennis en het kostenaspect. Voorkeur voor het spreken van de eigen taal, maar als het moet, zou overgaan op het OVSE-regime het minst slecht zijn.

Frankrijk: er zijn talenregimes die culturen respecteren.

Denemarken: het moet mogelijk blijven aan vergaderingen van de Cosac deel te nemen zonder kennis van vreemde talen. Wil het huidige regime houden tot er een nieuw is.

Hongarije: heeft in antwoord op een daartoe strekkende vraag niet om vertolking in de eigen taal in deze vergadering gevraagd. Is voorstander van het huidige regime. Als wordt overgegaan op een ander regime zou de voorkeur uitgaan naar twee of drie talen waaronder die van het gastland, en de mogelijkheid voor andere delegaties eigen tolken mee te brengen.

Italië: misschien is verandering nodig, vele regimes zijn denkbaar. Het feit dat een taal niet wordt aangeboden hoeft geen onderschatting van het belang van die taal in te houden.

De Nederlandse delegatie zal aan de vergadering van voorzitters van de commissies voor Europese aangelegenheden in september a.s. voorstellen de Cosac in november met een beperkt talenregime te houden.

Amendementen op het reglement van de Cosac

De vergadering heeft twee amendementen op het reglement van de Cosac aangenomen.

Verklaring («contribution») van de Cosac

Na een bijeenkomst van de delegatieleiders, waarin over een concept-verklaring is gesproken, heeft het plenum aan het einde van de vergadering over het concept overeenstemming bereikt. De verklaring («contribution») van de 31ste COSAC-bijeenkomst is opgenomen in de bijlage bij dit verslag.

De voorzitters van de delegatie
Van der Linden
Dijksma

De griffiers van de delegatie
Van Waasbergen
Mittendorff

CONTRIBUTION**1. New Members**

COSAC welcomes each of the 10 new Member States of the European Union.

2. Intergovernmental Conference

COSAC takes note of the information from the President in Office on progress in negotiating a Draft Treaty establishing a Constitution for Europe and calls on all parties concerned to conclude the Intergovernmental Conference by the next European Council in June on the basis of the text adopted by the Convention.

3. Counter Terrorism Coordinator

COSAC welcomes the appointment of a Counter Terrorism Coordinator to co-ordinate the work of the Council in combating terrorism and to maintain an overview of the instruments at the Union's disposal. It notes the progress reported by the Coordinator and wishes to be kept informed of progress at future meetings.

4. Parliamentary Scrutiny of Budgetary Implementation

COSAC calls for a closer coordination between the Parliaments concerning scrutiny and implementation of the general budget of the European Union.

1. COSAC takes note of the report tabled by the Presidency on the role of the European Court of Auditors, and compliments its authors for this work. The report is a valuable source of information and ideas on the organization and work of the Court, and it provided the basis for a stimulating debate on the subject at today's plenary meeting of COSAC.
2. COSAC notes that some of the recommendations in the report fall within the competence of the Intergovernmental Conference.

COSAC will forward a copy of the report to the Council of Ministers, the European Parliament and the Court of Auditors for their consideration.

5. Scrutiny of EU business in accordance with the protocol on the role of national parliaments in the EU in the Amsterdam Treaty

1. COSAC welcomes the first Biannual Report on developments in European Union procedures and practices relevant to parliamentary scrutiny and considers that the report has provided a valuable basis for debate in COSAC. The report will also be a useful source of information for national parliaments in carrying out their functions in relation to European matters.
2. COSAC welcomes the publication, since 2003, by the European Commission of its Annual Policy Strategy in spring and of its Legislative and Work Programme in autumn of each year. Given the importance of these actions for scrutiny it invites future Presidencies' in Office to place on the agenda an exchange of views with political representatives of the Commission.

3. The draft Protocols on National Parliaments and on the Application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality and the provision of Title III-article 9.3 on subsidiarity are of major significance for national parliaments' scrutiny. The debate today indicated the opportunity of deepening understanding of the full implications of these provisions if adopted as part of the Draft Treaty Establishing a Constitution for Europe.
4. At the COSAC meeting in 2nd half of 2004, COSAC will discuss the models of subsidiarity. The meeting of the Chairpersons will prepare this debate.

6. Lisbon Strategy

COSAC welcomes the document by the Presidency and reaffirms its commitment to the Lisbon Strategy and the second phase of the implementation of this strategic goal of the European Union.

7. European Elections

The participants in the XXXI Conference of Community and European Affairs Committees of Parliaments of the European Union, gathered in Dublin on 19 and 20 May 2004, call on all voters in the European Union to participate in the sixth direct elections to the European Parliament, which will take place between 10 and 13 June 2004.

Twenty-five years have passed since the first direct elections to the European Parliament. As the only elected EU body, the European Parliament contributes to strengthening democratic decision-making in the enlarged European Union which, since 1 May 2004, encompasses 25 Member States and 450 million citizens.

All those who call for more democracy, more transparency and greater closeness to the citizens within the European Union are urged to cast their vote in the 2004 European elections.